MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 6
ROK XV

WARSZAWA
15 MARCA 1933

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I.

38.

W. O. 5522/1

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE TYMCZASOWEJ ORGANIZACJI DEPARTAMENTU KONSULARNEGO M. S. Z.

Do czasu wydania nowego statutu organizacyjnego Ministerstwa Spraw Zagranicznych zarządzam co następuje:

§ 1. Wobec konieczności dostosowania podziału pracy do kształtowania się zagadnień polityki emigracyjnej oraz spraw Polaków zagranicą tworzy się w miejsce dotychczasowego Wydziału Ogólno-Konsularnego (K. I.) w Departamencie Konsularnym (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 5 z roku 1928 poz. 40) dwa wydziały: a) Wydział Polityki Emigracyjnej (E. I.) i b) Wydział Polaków Zagranicą (E. II.).

§ 2. Wydział Polityki Emigracyjnej (E. I.) ustala podstawowe kierunki ogólnej polityki emigracyjnej Państwa oraz penetracji imigracyjnej i osadniczej zagranicą, opracowuje zasadnicze tezy organizacyjne, oświatowe, duszpasterskie i gospodarcze wychodźtwa polskiego, przygotowuje ustawy, rozporządzenia i konwencje międzynarodowe w zakresie spraw emigracyjnych, prowadzi badania naukowe w zakresie tych spraw, koordynuje działalność krajowych instytucyj społecznych, mających za zadanie pracę wśród wychodźtwa, prowadzi i zapewnia ciągłość prac Międzyministerjalnej Komisji Emigracyjnej.

§ 3. Wydział Polaków Zagranicą (E. II.) realizuje wytyczne polskiej polityki emigracyjnej poza granicami Rzeczypospolitej, normuje w tym zakresie działalność poszczególnych placówek R. P. zagranicą, prowadzi prace organizacyjne, kulturalno-oświatowe, wychowania fizycznego, opieki duszpasterskiej, gospodarcze i ochrony uprawnień socjalnych Polaków na obszarze poszczególnych państw obcych i przygotowuje konwencje międzypaństwowe w tym zakresie.

§ 4. Z dawnych wydziałów Departamentu Konsularnego: Prawno-Konsularnego (K. II.) i Administracyjno-Konsularnego (K. III.) tworzy się Wydział Opieki Prawnej (E. III.).

§ 5. Wydział Opieki Prawnej (E. III.) załatwia sprawy opieki prawnej nad obywatelami polskimi zagranicą oraz sprawy wynikające z praktyki konsularnej w stosunkach międzynarodowych. Do zakresu jego pracy należą umowy konsularne, renty i emerytury, pretensje obywateli polskich do osób i władz obcych i odwrotnie, sprawy spadkowe, wydobywanie dokumentów, repatrjacja starców, dzieci i t. p. sprawy obywatelstwa, paszportowe i wizowe, służba wojskowa obywateli polskich zagranicą, taryfa opłat konsularnych, sprawy pobytu i zarobkowania cudzoziemców w Polsce, sprawy uchodźców rosyjskich (paszporty Nansenowskie), sprawy sanitarne, przewóz zwłok, sprawy związane z grobami poległych w wojnie światowej, rekwizycje sądowe

i administracyjne, ekstradycje, międzynarodowa wymiana rejestrów karnych, międzynarodowa wymiana akt stanu cywilnego, legalizacja dokumentów, informacje o prawie polskiem i obcem.

§ 6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1933 r.

39.

W.O.5524/12/24.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE KORESPONDOWANIA URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH R. P. Z WŁADZAMI i URZĘDAMI ORAZ Z OSOBAMI PRYWATNEMI W KRAJU.

Korespondencja urzędów zagranicznych R. P. z osobami prywatnemi jak również z instytucjami publicznemi i prywatnemi oraz z władzami i urzędami w kraju, nie wyłączając władz centralnych, winna się odbyć bezpośrednio z pominięciem Ministerstwa Spraw Zagranicznych we wszystkich sprawach indywidualnych, polegających na wykonywaniu obowiązujących przepisów.

W szczególności urzędy zagraniczne R. P. będą kierowały:

a) dokumenty stanu cywilnego, otrzymane w drodze międzynarodowej wymiany metryk—do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych;
b) wyciągi z rejestrów karnych, nadesłane przez władze w kraju urzędowania — do Ministerstwa Sprawiedliwości;
c) wnioski o wydobywanie dokumentów stanu cywilnego — do władzy administracyjnej I instancji; o wydobywanie innych dokumentów — do władzy, powołanej do wystawiania odnośnych dokumentów;
d) dokumenty do legalizacji — do tego urzędu, który jako pierwszy powołany jest do legalizacji, przyczem w piśmie skierowanem do tego urzędu należy nadmienić, do jakich jeszcze innych władz dokument winien być przesłany do superlegalizacji.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1933 r.

40.

W.O.5531/33.

ZARZĄDZENIE

O PROWADZENIU KART EWIDENCYJNYCH i KWALIFIKACYJNYCH NIŻSZYCH FUNKCJONARJUSZY SŁUŻBY ZAGRANICZNEJ.

W uzupełnieniu zarządzenia o prowadzeniu kart ewidencyjnych i kwalifikacyjnych dla urzędników etatowych i pracowników kontraktowych (Dz. Urz. M. Z. Nr. 5/31) wprowadzam z dniem 1 kwietnia 1933 r. karty ewidencyjne i kwalifikacyjne dla niższych funkcjonarjuszy służby zagranicznej.

1. Karty ewidencyjne niższych funkcjonarjuszy zatrudnionych w Centrali oraz tych z pośród niższych funkcjonarjuszy, którzy zostali przyjęci przez Wydział Osobowy dla urzędów zagranicznych, sporządzi Wydział Osobowy na podstawie posiadanych dokumentów osobowych.

Karty ewidencyjne niższych funkcjonarjuszy przyjętych uprzednio (przed 1.1.1933 r.) przez urzędy zagraniczne — założą właściwe urzędy zagraniczne na podstawie posiadanych dokumentów osobowych, na formularzach kart dostarczonych przez Wydział Osobowy.

2. Karty ewidencyjne należy sporządzić w dwóch egzemplarzach, z których jeden znajdować się winien w Wydziale Osobowym M. S. Z., a drugi w urzędzie, w którym funkcjonarjusz pełni służbę.

3. Wprowadzam następujące zmiany wzgl. uzupełnienia do kart ewidencyjnych niższych funkcjonarjuszy:

a) w rubryce 10.B., zamiast znajomości krajów, wpisać należy specjalne umiejętności lub wiadomości fachowe danego funkcjonarjusza, jak n. p. elektrotechnik, obeznany z centralnem ogrzewaniem, szofer-mechanik, lokaj, stolarz i t. p. (rubryka ta będzie uzupełniającą rubryki 2-ej);

b) przepołowić rubrykę 10 i do nowootrzymanej rubryki 10.b.— wpisywać kolejno otrzymywane przez danego funkcjonarjusza uposażenie z podaniem daty zmiany uposażenia.

4. Kładę nacisk na dokładne wypełnienie rubryk 9 i 7, określających obywatelstwo funkcjonarjusza oraz jego żony, przyczem w wypadku zmiany obywatelstwa jednego z nich w czasie służby w urzędzie, należy to uwidocznić we właściwej rubryce 7 lub 9, podając poprzednie obywatelstwo.

5. Z uwagi na niedokładne zestawienie kart ewidencyjnych pracowników kontraktowych, świadczące o nieznajomości instrukcji Prezydjum Rady Ministrów L. 4156/31, polecam, pod odpowiedzialnością kierowników urzędów, wypełnianie kart ewidencyjnych dla niższych funkcjonarjuszy ściśle według tej instrukcji.

6. Równocześnie polecam założenie kart kwalifikacyjnych dla niższych funkcjonarjuszy, według ustalonego wzoru, oraz nadesłanie do Wydziału Osobowego wypełnionych kart kwalifikacyjnych tych niższych funkcjonarjuszy, którzy przesłużyli w tym charakterze conajmniej jeden rok, licząc od dnia 1 kwietnia 1933 r.

7. Termin nadesłania do Wydziału Osobowego kart ewidencyjnych niższych funkcjonarjuszy przez urzędy zagraniczne ustalam na dzień 1 maja 1933 r.

8. Zarządzenie niniejsze nie dotyczy niższych funkcjonarjuszy dniówkowych.

W z. Ministra
(—) *Jan Szembek*
Podsekretarz Stanu

Warszawa, 15 marca 1933 r.

CZĘŚĆ II.

41.

K.I.4438/19/32.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE UTWORZENIA SEKRETARJATU MIĘDZYMINISTERJALNEJ KOMISJI EMIGRACYJNEJ.

Celem prowadzenia i zapewnienia ciągłości prac Międzyministerjalnej Komisji Emigracyjnej, działającej pod przewodnictwem Ministra Spraw Zagranicznych, organizuje się w ramach Ministerstwa Spraw Zagranicznych biuro Sekretarjatu Międzyministerjalnej Komisji Emigracyjnej.

Kierownikiem Sekretarjatu jest każdorazowy sekretarz Międzyministerjalnej Komisji Emigracyjnej, czynności referendarskie wykonuje zastępca sekretarza M. K. E. — obaj mianowani z pośród urzędników Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Czynności kancelaryjne Sekretarjatu M. K. E. załatwia kancelarja Wydziału Polityki Emigracyjnej.

Akta Międzynarodowej Komisji Emigracyjnej w wykazie akt Ministerstwa oznacza się osobnem hasłem ogólnem:

„Międzyministerjalna Komisja Emigracyjna"

Sekretarjat M. K. E. w korespondencji używa formularzy z nagłówkiem: Ministerstwo Spraw Zagranicznych—Międzyministerjalna Komisja Emigracyjna.

42.

A. III. 5311/2

KOMUNIKAT

W SPRAWIE WIZ WYJAZDOWYCH POLSKICH NA PASZPORTACH DYPLOMATYCZNYCH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, że na polskich paszportach dyplomatycznych nie należy stawiać wiz dyplomatycznych M. S. Z., ponieważ sam paszport dyplomatyczny w tekście swoim upoważnia w terminie ważności do wyjazdu zagranicę.

43.

W.O.5486/1

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZAŚWIADCZEŃ NA BEZPŁATNE POZWOLENIA NA BROŃ.

W związku z nowem prawem o broni, amunicji i materjałach wybuchowych z dnia 27.X.1932 (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 807), które weszło w życie z dniem 1 stycznia 1933, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia (pismo z dn. 16 lutego 1933 Nr. AP. 38/29), że przewidziane w art. 22 ust. 6 powyższego prawa zaświadczenia na bezpłatne pozwolenia na broń wydawane być mogą jedynie w wypadkach, w któ-

rych istotnie broń potrzebna jest dla celów obrony osobistej lub w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych.

Ten ostatni wypadek zachodzi wtedy, gdy z uwagi na spełniane przez funkcjonarjuszów państwowych obowiązki służbowe pożądane jest, by obok ochrony, którą mieniu państwowemu daje samo Państwo, w obronie tego dobra mogli współdziałać także odnośni funkcjonarjusze państwowi, względnie, gdy z uwagi na charakter służby dany urzędnik lub funkcjonarjusz państwowy obowiązany jest do posiadania określonego rodzaju broni, a obowiązek ten wynika nie z przepisu prawnego, lecz np. z zarządzenia władz przełożonych, instrukcji służbowej i t. p. W tym ostatnim wypadku omawiany przepis stanowi uzupełnienie postanowienia art. 21 ust. 1 p. b. prawa o broni. Przypadki zaś obrony osobistej zachodzą wówczas, gdy funkcjonarjusz ze względu na spełniane czynności może być narażony na bezprawne napaści i z tego tytułu wskazane jest danie mu możności obrony osobistej przeciw ewentualnym napastnikom.

44.

K.I.583/5433-b/36.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ROZPOWSZECHNIENIA WŚRÓD WYCHODŹTWA KARTONÓW PROPAGANDOWYCH, WYDANYCH STARANIEM LIGI MORSKIEJ I KOLONJALNEJ.

Liga Morska i Kolonjalna wydała karton propagandowy, wykonany artystycznie według projektu Dyrektora Szkoły Sztuk Pięknych w Warszawie, prof. Tad. Pruszkowskiego. Pan Prezydent Rzeczypospolitej zaopatrzył karton autografem następującej treści:

„Miłość morza winna być źródłem, z którego będą czerpać swą moc przyszłe pokolenia Polski".

Cena kartonu wynosi 1 zł. Dochód ze sprzedaży Liga Morska i Kolonjalna przeznacza na rzecz „Funduszu Kolonjalnego".

Z uwagi na cel powyższy oraz charakter propagandowy kartonu, pożądane jest, by nasze placówki zagraniczne przyczyniły się do rozpowszechnienia go wśród naszego wychodźtwa.

W tej sprawie Liga Morska i Kolonjalna bezpośrednio skomunikuje się z urzędami zagranicznemi.

45.

W.O.5555/6/33.

ZMIANY PERSONALNE

W URZĘDZIE CENTRALNYM MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH I W URZĘDACH PODLEGŁYCH ZAGRANICĄ.

MIANOWANI DEKRETEM PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

Potocki Jerzy, dekretem z dnia 3 marca 1933 r. — ambasadorem R. P. w III st. sł. przy Jego Królewskiej Mości Królu Włoch.

PRZENIESIENI W STAN NIECZYNNY DEKRETEM PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

Filipowicz Tytus, ambasador R. P. w III st. sł. — dekretem z dnia 3 marca 1933 r.

MIANOWANI:

Dr. Adamkiewicz Jerzy, konsul gen. II kl. w V st. sł., kierownik Konsulatu Gen. R. P. w Montrealu, z dniem 1 kwietnia 1933 r.— konsulem gen. R. P. w Ottawie.

Chamiec Antoni, z dniem 1 marca 1933 r. — prow. radcą ministerjalnym w VI st. sł. w M. S. Z.; z dniem 1 maja 1933 r. — prow. konsulem w VI st. sł. i kierownikiem Konsulatu R. P. w Tuluzie.

Fiedler Alberti Stefan, radca ministerjalny w VI st. sł., zastępca Naczelnika Wydziału P. I., z dniem 1 kwietnia 1933 r. — konsulem gen. w VI st. sł. i kierownikiem Konsulatu Gen. R. P. w Zagrzebiu.

Trawiński Jacek, referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. (G. M.), z dniem 1 czerwca 1933 r. — attaché poselstwa w VIII st. sł. i kierownikiem Wydziału Konsularnego Poselstwa R. P. w Tokio.

POWIERZENIE FUNKCJI:

Geppertowi Tadeuszowi, radcy ministerjalnemu w VI st. sł. w Ministerstwie Przemysłu i Handlu, z dniem 1 marca 1933 r. — radcy handlowego przy Ambasadzie R. P. w Londynie.

PRZYDZIELENI:

Dr. Mikucki Adam, radca ministerjalny w VI st. sł. — do Wydziału P. I. z dniem 1 kwietnia 1933 r.

Morstin Paweł, radca ministerjalny w VI st. sł. — do Protokółu Dyplomatycznego z dniem 1 kwietnia 1933 r.

Sterczyński Stanisław, asesor w VIII st. sł. — do Wydziału Osobowego z dniem 1 kwietnia 1933 r.

PRZENIESIENI:

Pijanowski Henryk, sekretarz konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Gen. R. P. w Montrealu, z dniem 1 kwietnia 1933 r. — do Konsulatu Gen. R. P. w Ottawie.

ODWOŁANI:

Dr. Zbyszewski Wacław, attaché poselstwa w VIII st. sł. w Poselstwie R. P. w Tokio z dniem 31 maja 1933 r. — do Urzędu Centralnego M. S. Z., z mianowaniem referendarzem w VIII st. sł. z dniem 1 czerwca 1933 r.

PRZESUNIĘTO DATĘ ODWOŁANIA:

Rzewuskiego Adama, radcy poselstwa II kl. w VI st. sł. w Poselstwie R. P. w Sofji — z dnia 31 marca 1933 r. na dzień 31 maja 1933 r. i datę przeniesienia w stan rozporządzalności — z dnia 1 kwietnia 1933 r. na dzień 1 czerwca 1933 r.

UDZIELONO ROCZNEGO BEZPŁATNEGO URLOPU:

Łukasiewiczowi Krzysztofowi, sekretarzowi w X st. sł. w M. S. Z. (P. VI.) — od 1 kwietnia 1933 r. do 31 marca 1934 r.

Schifmillerowi Stanisławowi, sekretarzowi konsularnemu II kl. w IX st. sł. w Poselstwie R. P. w Belgradzie — od 1 kwietnia 1933 r. do 31 marca 1934 r.

Szurównie Aleksandrze, rejestratorowi w IX st. sł. w M. S. Z. (K. III.)— od 1 kwietnia 1933 r. do 31 marca 1934 r.

PRZEDŁUŻONO URLOP BEZPŁATNY:

Badyńskiej Janinie, rejestratorowi w IX st. sł — do dnia 31 marca 1934 r.

Kostrzewskiemu Stanisławowi, sekretarzowi konsularnemu II kl. w IX. st. sł. — do dnia 31 marca 1933 r.

W z. Dyrektora Gabinetu Ministra

(—) *Seweryn Sokołowski*

Wicedyrektor Gabinetu Ministra

Redakcja i Administracja
Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 48.

Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.

Nr 7732/33. Główna Drukarnia Wojskowa.